

hellenerne dér den hellige hær-sang stemte i,
Men som til kamp de redte sig med trøstigt mod.
Og hornets klang derovre ægged' alle frem
Og fluks i takt samfældig brusende årer hug
5 det salte dyb og fulgte bådsmads-sangens bud,
og alle blev de hurtig åbenlyst at se.
Og forrest kom med øvet tugt den højre fløj
i samlet række; dernæst flådens hele hob
løb ud og fulgte efter. Brat da hørtes højt
10 et mægtigt råb: »Gå frem, hellener-sønner, frem!
gør frit vort føde-land, gør børn og kvinder fri
og fædres grave, hjemmets guders hellighed!
til kamp på liv og død!« Og sikkert nok: hos os
gav perser-tungens pludren modig svar igen;
15 og der var ingen stunder til at tøve mer.
Og fluks nu skib mod skib den kobberhårde od
hug ind; og først et skib fra Hellas stanged' til
og splintrede et foiniker-skib⁴ den hele stævn;
så retted' alle spæret mod hinandens skrog.
20 Og straks holdt perser-flådens myldrende masse stand;
men da de mange skibe blev trængt sammen tæt
på snævert vand, slet ingen hjalp den anden mer',
og ven af venners kobberbroddede vædderhorn
blev ramt, langs skibets side årerækken brudt.
25 Imens hellener-flåden, ikke uden kløgt,
slog løs i kreds omkring os; skrog, de vælted', flød
med kølen vendt tilvejs; og havet ikke sås,
det var så fyldt af vrage og døde mænd, der drev;
på skær og langs med kysten lå der tæt med lig.
30 Så roed' alle skibene bort i vildsom flugt, —
så mange der var levnet af barbarens hær.

[...]

ATOSSA:

35 [Vers 400:] Å, hvilket vældigt hav af kummer er brudt løs
mod Persiens folk og al barbarer-landets æt!

[...]

KORET:

40 [Vers 549:] De, som i Asien dvæler,⁵
ej vore love vil lyde,

---

⁴ *Foinikerne* (eller *fønikerne*): Et folk fra det nuværende Libanon. Var kendt som handelsfolk og søfarere. Persernes allierede i krigen mod grækerne.

⁵ Der menes sandsynligvis de græske ionere på Lilleasiens vestkyst.

længer' ej skatten vil yde,
voldsherre-trangen dem bød;
mer' ej i støvet de knæler
ydmygt som trælle: nu brast
5 hærkongens truende vælde.
Længer ej tungen er fangen;
folket blev løst af sin lænke;
frit kan de tale og tænke,
voldsmagtens åg er jo brudt;
10 drukken af blod ligger vangen;
Aias' havslagne ø
gravlagde persernes vælde.

15 Aischylos: *Perserne*, vers. 145-169, 358-390, 400f., 549-562. Dansk overs. v. N. Møller, Kbh. (1918).